

Tydzień 4 / Dzień 19

Ef 2, 19-22

A więc nie jesteście już obcymi i przybyszami, ale jesteście współobywatelami świętych i domownikami Boga – zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie głowicą węgła jest sam Chrystus Jezus. W Nim zespalana cała budowla rośnie na świętą w Panu świątynię, w Nim i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha.

Modlitwa przygotowawcza: Stając w obecności Bożej, uczynię znak krzyża. Poproszę, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.

Obraz: Wyobrażę sobie swoją wspólnotę parafialną.

Prośba o owoc: Poproszę w tej medytacji o dostrzeżenie, w jaki sposób ja mogę budować Kościół Boży.

1. Często mówimy o Kościele. Możemy usłyszeć to słowo w rozmowach, w programach telewizyjnych, przeczytać je w artykułach prasowych czy internecie. Czasem mamy na myśli budynek, częściej kościelnych hierarchów. Czy mówiąc o Kościele, posługuję się słowami „on” albo „oni”? Czy myśląc o Kościele, używam słów „ja” lub „my”?

2. Święty Paweł miał na myśli tylko ten jeden Kościół, który współtworzę z innymi chrześcijanami. Żyjącymi i tymi, którzy już odeszli z tego świata. To Wspólnota, które początek dał Jezus i apostołowie. Czy potrafię we współczesnym Kościele dostrzec tę ponadczasową Wspólnotę? Czy potrafię dostrzec w Kościele obecność Ducha Świętego?

3. Dla świętego Pawła Kościół to nawet więcej niż wspólnota. To Dom, którego jesteśmy mieszkańcami i za który, jako jedna rodzina, ponosimy odpowiedzialność. Jesteśmy budowniczymi. To od nas zależy, jaki ten Dom jest, jak się będzie prezentował. Od tego, jaki ja jestem, zależy, czy inni będą mogli zobaczyć w Kościele świątynię Boga.

Rozmowa końcowa: Zakończę rozważanie osobistą rozmową z Panem o tej medytacji i odmówię „Ojcze nasz”.